

พัฒนาทักษะ

‘ภาษาอังกฤษ’ สู่อาเซียน

เพิ่มโอกาสสร้างงาน...

สร้างอาชีพ

“ถ้าประตูอาเซียนเปิด แรงงานในประเทศฟิลิปปินส์ก็สามารถมาทำงานในประเทศไทยได้ หรือคนไทยก็สามารถไปทำงานได้ทุกประเทศในอาเซียน ฉะนั้นถามว่าเราจะไปอยู่ตรงนั้นได้อย่างไร คำตอบคือถ้าจะไปอยู่ตรงนั้นได้ต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ”

L เป็นที่ทราบกันดีว่าในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยใน กฎบัตรอาเซียน มาตราที่ 34 ระบุให้ใช้ภาษาทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English) ซึ่งหมายความว่าประชาชนใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกเหนือจากการใช้ภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำท้องถิ่นของตนเอง ซึ่ง ณ วันนี้หากเราจะเริ่มพัฒนาทักษะหรือฝึกฝนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับตนเอง ในการแสวงหาโอกาสที่ดี จะยังคงมีเวลาเพียงพอหรือไม่...อย่างไร...?!

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หลายคนมักเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเทศเท่านั้นที่จะต้องสื่อสารกันหรือเฉพาะนักธุรกิจ ผู้ค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจ แต่ความจริงแล้วเมื่อถึงเวลานั้นทุกคนที่อยู่ในอาเซียน ก็จะต้องเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อทำความรู้จักคุ้นเคยกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน หรือไม่บางคนอาจจะต้องเดินทางข้ามพรมแดน เพื่อออกไปหางานทำหรือแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต "ภาษาอังกฤษ" จึงนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารในโลกแห่งการแข่งขันแบบไร้ขอบเขต ทั้งด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม

ต่อกรณีดังกล่าว มร.มิเชล เลอเคลอ ผู้ชำนาญการสถาบันสอนภาษาอังกฤษวอลด์สเตรท แนะนำว่า อีก 3 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายความว่าเวลาเหลือน้อยลง

แล้วที่จะปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเราเองให้ดีขึ้น ซึ่งปัจจุบันมีวิธีเรียนภาษาอังกฤษหลากหลาย คือ 1. สำหรับคนที่มีศักยภาพทางการเงินจะส่งตัวเองไปเรียนต่างประเทศ เพราะการเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีภาษาอังกฤษทั้งหมดแน่นอนว่าจะทำให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี แต่ว่าจะมีสักกี่คนที่สามารถทำได้ 2. ฝึกจากอีเลิร์นนิ่งทางอินเทอร์เน็ต ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ แต่บางคนเบื่อบรรยากาศ เพราะไม่เจอทางที่ถูกต้องจนเกิดความท้อ 3. เรียนจากสถาบันภาษา ซึ่งมีให้เลือกเรียนมากมาย 4. การมีแฟนหรือเพื่อนต่างชาติ 5. จ้างครูมาสอนตัวต่อตัว แต่มีราคาแพงพอ ๆ กับการไปเรียนเมืองนอก สิ่งที่เกิดขึ้นคือน่าเบื่อเพราะอยู่กับครู 2 คน ทำให้บรรยากาศการเรียนไม่น่าสนใจ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสิ่งที่ง่ายที่สุด คือเรียนกับสถาบันภาษา แต่ก็มีหลักสูตรที่สอนแตกต่างกัน เช่น เรียนแบบคลาสรูม แต่ความใส่ใจของครูที่มีต่อเด็กนักเรียนที่เรียนรวมหลายคนมีไม่เท่ากัน และไม่ทั่วถึง ซึ่งการที่เราทุ่มเทและสูญเสียเวลาไปแล้วไม่ได้ผลมันก็เป็นมูลค่าความเสียหายไม่ได้ เพราะบางครั้งเราเรียนแล้วไม่สำเร็จ นอกจากจะเสียเงินแล้วยังเสียเวลาอีก ทำให้ฝงใจว่าเราไม่มีโอกาสที่จะพัฒนาได้ ในเมื่อลงทุนเงินและลงทุนเวลาแล้วขอให้เลือกในสถาบันที่ดี และสิ่งสำคัญที่สุดของการเรียนภาษาอังกฤษที่เราต้องทำร่วมด้วย คืออย่าอายและอย่ากลัวที่จะพูดผิด เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะช่วยสอนเรา

ทางด้าน พิรภาม วรอุพันธุลักษณ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารด้านการเงิน และผู้อำนวยการฝ่ายบริหารลูกค้าองค์กร สถาบันสอนภาษาอังกฤษวอลดอล์ฟสตรีท ประเทศไทย ให้ความรู้ว่า จากการประเมิน การวิจัย หรือแหล่งที่มาข้อมูลต่าง ๆ ของ หลายหน่วยงานระบุว่าภาษาอังกฤษของคน ไทยอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วงมาก ถ้าเราไม่

เร่งการพัฒนาแบบเร่งด่วนจะทำให้เรายิ่ง กอຍหลัง ภาพที่จะผลักดันและขับเคลื่อน ได้คงไม่ใช่แค่การพัฒนาในรายบุคคลเพียง อย่างเดียว จะต้องพัฒนาในระดับของ องค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ด้วย

โดยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบใหม่จะเน้นในเรื่องของทักษะ เหมือนกับการสอนภาษาไทย เคยสงสัยหรือ ไม่ว่าทำไมภาษาไทยของเราไม่ว่าจะอยู่ตรง ไหนหรือไม่ได้ใช้กันแค่นั้นเรายังไม่ลืมก็ เพราะภาษาไทยคือการเรียนรู้แบบวิธี ธรรมชาติ เป็นภาษาแรกของชีวิตทุกคนที่ เรียนมักเป็นภาษาที่ติดตัวเราไปตลอดถึงไม่ ได้ใช้กันเราก็ยังใช้ได้ เพราะเริ่มจากทักษะ การฟัง ซึ่งจะฟังจากพ่อ แม่ และคนรอบ ข้างพูดก่อน เมื่อเราฟังเสร็จแล้วจึงจะพูด เมื่อพูดเสร็จแล้วจึงจะอ่านและเขียน แต่พอ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 มีข้อจำกัด คือ ภาษาที่ 2 นี้เราจะเริ่มต้นมาจากการเข้า โรงเรียน เริ่มจากการอ่าน ท่อง และเขียน ทำให้ความเป็นธรรมชาติของการใช้หรือ

ปิรภาม วรอุพันธุลักษณ์

Ms. Pitsa Iao เกอเลอ

ทักษะนี้ไม่ได้ถูกพัฒนา

แต่ถ้าถามว่าวิธีการเรียนภาษา อังกฤษแบบเดิมสามารถใช้ได้หรือไม่ ซึ่งก็ สามารถใช้ได้แค่เป็นการใช้ได้ในช่วงนั้น ปัจจุบันการสื่อสารในโลกนี้ภาษาอังกฤษถูก ใช้ทุกทักษะและยิ่งจะเน้นหนักมากขึ้น เรื่อย ๆ ในเรื่องของการฟังและการพูด

เพราะโลกเปิดกว้างขึ้นคนติดต่อสื่อสารกัน ได้ง่ายขึ้น สมัยก่อนอาจจะเป็นเรื่องของการ เขียนจดหมาย การคุยกันแบบไม่เห็นหน้า แต่ทุกวันนี้เราเดินไปตรงไหนมักจะได้ยิน ภาษาอังกฤษเข้าหูมาตลอด ทำให้ต้อง ขอมรับว่าโลกติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น จึง ต้องเน้นในเรื่องของการพัฒนาทักษะตรง นี้ แต่การอ่านและการเขียนก็ยังเป็นทักษะ ที่จำเป็นที่เราพัฒนาเป็นกระบวนการเรียก ว่า กระบวนการผสมผสาน (Blended method) ที่จะช่วยให้มีการพัฒนาอย่างมี

ประสิทธิภาพและได้ผลสูงสุด

ในแง่ของการก้าว

เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน คือการก้าวเข้า

สู่การเคลื่อนย้ายของแรงงาน เงินทุนอย่าง เสรี แรงงานจะถูกเคลื่อนย้ายอย่างเสรีไป ทั่วภูมิภาค รวมทั้งการติดต่อสื่อสารกับ โลกนอกภูมิภาค ภาษาที่จะถูกใช้เป็นภาษา กลางคือภาษาอังกฤษ เป็นเหตุผลที่ทำให้ วันนี้จึงต้องกลับมาให้ความสำคัญและ พัฒนาตรงนี้ควบคู่ไปด้วย โดยต้องพัฒนา เป็นกระบวนการ และการที่เราให้ความสำคัญ เข้าไปในส่วนขององค์กร เพราะ ไม่ใช่เฉพาะเจาะจงว่าอาชีพใดต้องตื่นตัว แล้ว ถ้าประตูสู่อาเซียนเปิดแรงงานใน ประเทศฟิลิปปินส์ก็สามารถมาทำงานใน ประเทศไทยได้ หรือคนไทยก็สามารถไป ทำงานได้ทุกประเทศในอาเซียน ฉะนั้น

ถามว่าเราจะไปอยู่ตรงนั้นได้อย่างไร คำ ตอบคือถ้าจะไปอยู่ตรงนั้นได้ต้องสื่อสาร ด้วยภาษาอังกฤษ

ดังนั้นในอีก 3 ปีข้างหน้าเมื่อถึงวัน นั้นคงคิดสติใจอะไรไม่ทันแล้ว ณ วันนี้เรา ยังพอมีเวลาในการเตรียมความพร้อมให้ตัว ของเราเอง เมื่อถึงวันนั้นเราจะได้สื่อสารภาษา อังกฤษได้ทุกทักษะ โดยเฉพาะรายบุคคล ต้องรู้ตัวว่าภาษาอังกฤษเราขึ้นอยู่ตรงจุด ไหน และระดับไหนที่เราจะต้องไปให้ถึง นั้นคือระดับที่สื่อสารกันในเชิงธุรกิจไม่ใช่ แค่ติดต่อสื่อสารพูดคุยกันว่าทานข้าวหรือยัง เพราะครั้งนี้เราจะสามารถต่อสู้แข่งขันกับ สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้ คนหลากหลาย อาชีพจะหลั่งไหลเข้ามาประเทศไทย ซึ่งจะ ไม่ใช่แค่แข่งขันกับคนไทยด้วยกันแล้ว เรา

จึงต้องพัฒนาตัวเองไปในวิชาชีพ รวมทั้งองค์กรด้วยว่าประสบความสำเร็จได้อย่างไร

ในกลุ่มของนักเรียนอาจจะมองว่าได้รับผลกระทบน้อยที่สุด สำหรับนักเรียนที่เรียนสายศิลป์จะง่ายในการปรับตัว เพราะถูกปูพื้นมาแล้ว แต่ปัจจุบันเป้าหมายไม่ว่าจะเป็นสายวิทย์หรือสายศิลป์ไม่ได้แบ่งกันเหมือนสมัยก่อนแล้วว่าคุณสายวิทย์การเรียนภาษาไม่จำเป็น แต่วันนี้สิ่งที่จะเกิดขึ้นในการเปิดประตูประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือสิ่งที่จะบอกได้ว่าไม่ว่าวิชาชีพไหน ไม่ว่าจะเรียนสายไหน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ต้องใช้ เช่น อธิษวิศกร อีกหน่อยก็จะต้องมีวิศวกรจากต่างประเทศเข้ามาสมัครงานพร้อมกับเรา ซึ่งยอมรับว่าคนไทยมีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาชีพไม่ได้ด้อย แต่สิ่งที่ทำให้เราด้อยโอกาสคือความสามารถทางภาษา เพราะทางเทคนิควิชาชีพวิชาการเรารู้หมด แต่เวลาที่ทำงานและต้องการจะไปแสวงหาโอกาสการทำงานที่มันเป็นลักษณะนานาชาติเราทำไม่ได้ เพราะทักษะการฟังที่ฟังไม่เข้าใจ และการพูดที่ต้องการจะสื่อสารไม่รู้เรื่อง ความรู้ที่เรามีอธิบายออกไปไม่ได้ก็กลายเป็นว่าเราไม่รู้ นี่ก็คือสิ่งที่ต้องพยายามช่วยกันกระตุ้นให้คนไทยหันมาพัฒนาตัวเอง ไม่ต้องบอกว่าเรียนสายไหนภาษาอังกฤษไม่สำคัญ แต่ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาพื้นฐานที่เราจะต้องมีประกอบไปกับวิชาชีพที่เราจะเรียนหรือที่เราจะทำ

ส่วนกลุ่มคนทำงาน หน่วยงานหรือองค์กรต้องดำเนินการเข้ามาดูแลในจุดนี้ให้กับพนักงานของตัวเองเพื่อสร้างโอกาสที่ดี แต่อย่างไรก็ตามการเรียนอย่างเดี๋ยวคงไม่เพียงพอ เราต้องรู้จักฝึกฝนตัวเองอยู่เสมอ ไม่ว่าด้วยวิธีทางใด ระหว่างเรียนหรือเรียนจบแล้วก็ต้องฝึก เช่น ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ และเอาจับได้เด็ดลอก พยายามอ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่เราต้องทำจะได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และในอนาคตอีก 3 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะถูกเปิดให้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ถือว่าเป็น

โอกาสที่ดีมากที่เราไม่ต้องบินออกไปเรียนไกลถึงต่างประเทศเพื่อหาทางฝึกภาษาอังกฤษ แต่อยู่ในเมืองไทยก็ได้ฝึกภาษาอังกฤษทุกวัน

วันนี้ภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องของใครคนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องเฉพาะคนที่มีโอกาส แต่ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องของคน

ไทยทุกคนที่ต้องให้ความสำคัญเพื่อพัฒนาตัวเองในเรื่องทักษะให้พร้อมที่จะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน อันถือเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องสามารถสื่อสารกับคนรอบข้างได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ.

◆ ก็มาไรดี ◆

เดลินิวส์ ไรต์

7 อาชีพเสรีในกลุ่มอาเซียน

จากผลการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้มีการทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายการบริการ สินค้า แรงงาน การลงทุนอย่างเสรี โดยกำหนดให้เพิ่มคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพ หรือแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ 7 สาขาสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานที่ประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนได้อย่างเสรีและถูกกฎหมาย เพื่อเป็นการเพิ่มอัตราการแข่งขันทางเศรษฐกิจในภูมิภาคโลก ส่งเสริมอาเซียนให้เป็นตลาดเดียว และมีฐานการผลิตร่วมกัน โดยจะเริ่มในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ในเบื้องต้นนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน ใน 7 สาขาวิชาชีพ คือ

1. อาชีพวิศวกร (*Engineering Services*)
2. อาชีพพยาบาล (*Nursing Services*)
3. อาชีพสถาปนิก (*Architectural Services*)
4. อาชีพการสำรวจ (*Surveying Qualifications*)
5. อาชีพนักบัญชี (*Accountancy Services*)
6. อาชีพทันตแพทย์ (*Dental Practitioners*)
7. อาชีพแพทย์ (*Medical Practitioners*)

การเปิดอาชีพเสรีแบบนี้ก็อาจมีข้อเสียเหมือนกัน เช่น คนไทยอาจถูกแย่งอาชีพ ปัญหาความอ่อนด้อยทางด้านภาษาต่างประเทศ จะทำให้แรงงานไทยไม่สามารถแข่งขันกับแรงงานชาติอื่นได้ ดังนั้นนักเรียน นักศึกษาจึงควรที่จะเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสื่อสารและการทำงาน